

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ جولای ۲۰۲۱

تدارک حمله با اعلام آتش بس!

پنجشنبه - ۲۴ سرطان ۱۴۰۰ - کابل: یکی از خبرهائی که با طمطراق و غرور کذائی از جانب عمال و سخنگویان دولت دست نشانده اعلام شد، پیشنهاد "آتش بس" یک جانبه از جانب نیروهای طالب در ولایت در مرکز ولایت بادغیس یعنی "شهر قلعه نو" بعد از شکست مفتضحانه آنها در تصرف شهر بود. در یادداشت کنونی مکث کوتاهی در همین زمینه دارم:

۱- این که تبلیغ شده است که آتش بس یا قطع خونریزی همیشه خوب است و می باید از آن استقبال نمود، حرفیست بیجا و نادرست؛ زیرا آتش بس فقط زمانی می تواند امر نیک و مثبتی باشد که با آن برخورد تکتیکی صورت نگرفته، زیر نام و در پناه آتش بس، اکمالات و تقویت نیروهای درگیر جهت حمله مهیب تر و کشنده تر پلان نباشد. در چنین صورتی بدان معناست که انسان زمان تیز کردن کارد قصاب و جلا را به معنای ختم کشتار بپذیرد.

۲- تجربه نشان داده است که همه وقت، طالب فقط زمانی حرف از آتش بس زده است که در میدان جنگ کم آورده و زمان نیاز داشته تا نیروهایش را تقویت نماید تا جنگ را شدید تر ادامه دهند، در حالت دیگری که طالب آتش بس اعلام داشته، زمانی بوده که یا دولت دست نشانده کارد را به استخوانش احساس نموده، خواسته است با طالب مقابله به مثل کند و یا هم توده های میلیونی کشور مصمم شده اند که در مقابل طالب بایستند.

با شناختی که از طالب و بادرانش داریم حد اقل این بار دوم است که وقتی طالب ضعیف شده، آتش بس اعلام نموده تا زمان جهت تقویت مجدد خود کمائی نماید، بار اول این تکتیک زمانی بود که بعد از کشتار ها و انفجارهای متواتر در شهر کابل، "غنی احمدزی" این سگ دربان امپریالیسم و ارتجاع، زیر فشار روزافزون مردم مجبور شد به قوای امنیتی اش دستور مقابله به مثل را صادر نماید، همه شاهدیم که به محض آغاز آن عملیات، طالب خیلی سریع به بهانه ایام عید آتش بس اعلام داشت. و بدان وسیله نه تنها نیروهایش را در همان زمان از زیر ضربت بیرون کشید، بلکه نیروهای امنیتی دولت دست نشانده و "سرقومندان اعلی" آن "غنی احمدزی" را نیز فریب داده به بازی گرفت و وادار شان ساخت تا اصطلاح من درآوردی "دفاع فعال" را از ما تحت شان بیرون نمایند.

۳- اینک طالب در حالی اعلام آتش بس می نماید که نیروهای جنایتکارش بعد از تجاوزات پیهم بر بالای ولسوالی های آن ولایت و ضمن محاصره نمودن مرکز ولایت، بردن جنگ در داخل شهر که با عکس العمل شدید باشندگان شهر قلعه نو از زن و مرد، پیرو جوان مواجه شده، همه در حالی که نیروهای ارتش دولت دست نشانده در صدد تسلیمی شهر به

طالب برآمده بودند، با سلاح های دست داشته شان چون داس مرگ به جان طالب افتاده، تا توانستند مهاجمان جنایتکار طالب را در دفاع از خود، به قتل رسانیدند.

طالب که در چاهی که خود کنده بود، گرفتار شده بود باز هم جهت فریب مردم، به یک باره مسلمان شده، پیشنهاد آتش بس را داد. در چنین حالتی نیروهای دولت دست نشانده به جای آن که با تکیه بر جوش مردم، طالب را چنان زیر فشار قرار دهد که یا از تمام ولایت بادغیس گورش را گم کند و یا این که بدون آن که یک نفر اسیر بگیرد، تمام مهاجمان نوکر اجانب و از "گوربرخاستگان تاریخ" را به حکم دفاع از خود نابود نموده، اجساد تجاوز گران خارجی همراه با آنها را در معرض دید خبرنگاران و میدیای جهانی قرار دهد، به دستور توله سگ امپریالیسم و ارتجاع "غنی احمدزی" پیشنهاد آتش بس طالب را پذیرفته، با فرستادن مردم به پا خاسته به خانه های شان، نه تنها پیروزی قاطع مردم را از آنها ربود بلکه، فرصت لازم جهت تقویت نیروها و حمله خونبار مجدد را نیز برای طالب مساعد ساخت.

هموطنان گرامی!

دولت دست نشانده با تمام جناح های و دسته های آن، نه خواست سرکوب طالب را دارند و نه هم اراده آن را، تنها چیزی که این باند های وطن فروش می خواهند تضمین جان و مال خودشان و احیاناً داشتن کدام کرسی و منصب در دربار آینده طالب است. به این باند ها و سروصدا های آنها اعتماد نکنید، وقتی دست به تفنگ بردید تا زمانی به کشتار دشمنان میهن و نوکران زرخیز اجانب ادامه دهید، که دیگر احدی جرأت نکند به جانب کشور و مردم ما چپ نگاه نماید. که گفته اند: "کلوخ انداز را پاداش سنگ است".

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!